

Rapport från vårprogrammet 2003

(Sammanställt av Tom Sävström)

Natur- och kultur i Seglingsberg, 26/1

Det blev en besynnerlig början på utflyktens väderlek - kyligt, blåsigt och regn. Men småningom skingrades gråtöcknet och snart sken solen från en klar himmel och det kändes som en riktig vårdag. Vi började nere på kanalbanken och hade precis klivit ur bilarna då en sparvhök (hona) kom svepande över oss, kanske efter ett misslyckat jaktförsök vid något fågelbord. Nedanför kraftstationen, mot Färmanbo slussar, låg en mindre flock gräsänder. Strömstaren lyste dock med sin frånvaro.

Nedanför Rättarbostaden ligger några gamla kulturbyggnader, såsom mejeriet, mangelboden, bagarstugan m fl och tyvärr tvingades vi konstatera att denna anrika del av Seglingsberg är i förfall. Trevligare är det då med magasinet på lagårdsbacken som är från 1849 och som LRF iordningställt till en trevlig mötes- och festlokal. Den gamla vällingklockan på byggnaden intill studerades och dess historiska användning berördes.

Kring lagården fanns gulsparvar, grönfinkar och några domherrar. Över Turkie gården blåste det snålt, så vi tog lä uppe i beteshagen där tegelbruket låg. Där kom Bertil och Guns medhavda brasved väl till pass.

Vi drog vidare över gårderna till Seglingbo, där vi studerade den phallossten som grävdes upp där för något år sedan. I backarna kring det gamla "Seglingboda" tittade vi på lämningar i form av husgrunder och växtplanteringar som berättar om den gamla byn. Här växer bl a planterad bok och ett flertal fruktträd. Fyra sidensvansar kunde vi studera i det granbestånd som en gång planterades som skydd för fasaner.

På åsen kring det gamla kalkhuset imponerades vi av vad bävrarna åstadkommit, då flera grova aspar fällts ut i vattnet. Vi tog en sista fika under mäktiga tallkronor och såg några björktrastar söka föda ute på den frusna Turkiesjön. I en rönn intill oss satt några grönfinkar. Den mäktiga ruinen efter den brunna herrgården blev det sista vi tog till oss på denna trevliga rundtur.

Med oss på vandringen hade vi en handgjord kartsbild signerad Evert Svensson, Ramnäs-Virsbo hembygdsförening, på vilken mera spännande finns markerat, än vad som här omnämnts.

Örnspaning i Lisjö, 1/3

Mulet, någon minusgrad, vindstilla, lätt dis och rimfrost. Det var vädret i ett nötskal denna dag då det skulle örnspanas från hasselboberget i Lisjö. Några örnar

förädrades vi inte, det var nämligen ganska lugnt på fågelfronten. Utsikten njöt vi dock av i fulla drag liksom av värmen från grillbrasan.

Vinterdagen livades upp av några större hackspettar som var i full färd med att fördela ut sina revir. Om vartannat hördes deras trumningar och det typiska "grälände" varningslätet. Även en nötväcka höll ivrigt igång i tallslutningen mot Dalbacken och bakom oss hördes två av bartskogens innevånare, talltita och tofsmes. Annat som noterades var grönska och gräsiska i mindre sällskap samt en flock "gråkappor" kring Lisjö Gård. Vi avrundade utflykten med turen att få se den övervintrande fjällvråken vid Västersjön.

Uggelkvällen 15/3

Att lyssna på ugglor i Lisjö är trevligt. Här finns ingen biltrafik som stör tystnaden. Därför blev det mycket stämningsfullt att lyssna till de ugglor som var igång från sina revir. Fyra kattugglor noterades, bl a satt en och ropade i Dalbacken, helt nära oss. Kvällens överraskning kom vid skymningsdags, då en hokuggla hördes ropa, också den i närheten, strax söder om Dalbacken. Från ett par dungar kring Lisjö Gård och Källmora hördes två hornugglor. Även en pärluggla hördes, dock avlägset från broforstorpshället.

På stranden vid badplatsen grillade vi korvarna och berättade några fantastiska historier.

Kattugglan ropade flitigt i lisjöområdet.
Teckning: Tom Sävström

Årsmötet 26/3

Vid årsmötet fick vi avnjuta fina naturbilder från bergslagsskogarna, signerade Anders Lundin. Två nya ledamöter invaldes i styrelsen. Ny kassör är Valter Lebenbauer och ny suppleant Urban Andersson. Valter är allmänt naturintresserad och Urbans specialitet är allt om fiske och fiskar. Varmt tack till de avgående; Lars Bsenko och Marianne Svärd, för deras insatser i styrelsearbetet.

Västsuramarkerna 13/4

Det blev en fantastiskt grann vårdag då vi cyklade ut i markerna kring Västsura. Självklart cyklade vi lissjöbanan till Slagghögarna, där vi påvisades en järnåldersgrav på åschrönet. Tog sedan gamla landsvägen, (252:ans förtredare), ett stycke innan vi vek av ut över gårderna och förbi Fiskartorp. En blåhök svepte lågt över fälten och en av de övervintrande fjällvråkarna flög upp över skogen.

Birger Bjälkefur och Arne Persson var med och berättade kunnigt om traktens natur och kultur. Inte visste vi att det växte avenbok och mazurbjörk kring Herrgården. Men nu vet vi var dessa träd står. Birger visade på många intressanta träd som planterats i skogsbruksskolans regi. Här finns också ett mycket fint bokbestånd och en mäktig lönn, vars stamomkrets är imponerande. Det torde vara ett av Suras grövsta träd.

Vi gick sedan igenom hassellunden innan vi tog sista fiket ute vid järnåldersgravfältet. Solen värmdes och vi kunde hälsa storspovarna välkomna åter till Västersjön.

Fagningen

Det blev tyvärr inte mycket bevänt med fagningen av vår slätteräng i Muren den 27/4. Regnet stod som spön i backen. Arbetet utfördes vid senare tillfällen.

Gökottan 11/5

Tyvärr fick vi inte höra någon gök på cykelturen som gick söderut över den gamla bruksningsvägen från Ståltorp till Tappfallet. På äldre kartor anges namnet Tackfallet. Men vi hade ändå vädrets makter med oss. Sol och värme vi bjöds. En räv jagade sork på åsiden av Hovgårds gårde. Vi tittade på den grova weymoth-tallen som växer på Elov Petterssons mark, strax intill bombmurklegrens kogen. Inga bombmurklor fanns till beskådning, då den saknats helt i år.

Vid en gammal lada ställdes gruppen upp för fotografering, innan vi trampade vidare. Även denna utflykt avslutades i hassellunden och med kaffe i ekhagen. Det var andra fiket för dagen. (Minst två kafferaster gäller som bekant på våra utflykter). Blå- och vitsippor behagade oss och nu drog spoven enstaka spel över Västersjömyren.

Färnebofjärden 3-4/5

Vi var fem personer som anmält oss till övernattningen i den senaste av våra nationalparker. In i det sista avvaktade vi vädret och det var på gränsen att vi ställde in äventyret. Men iväg kom vi, sista etappen på blöta och gropiga grusvägar, där markerna pudrades vita av fallande snö. Turligt nog fick vi tillträde till en raststuga med spis vid Alderbäcksrör i parkens södra del, så snart nog var både stugan och vi upptinade. På vägen till

stugan fanns spårstämplat i snön efter en morkulla.

Tidigt i ottan, efter en mer eller mindre sömnlös natt, vandrade vi ut i skogen rakt norrut, på en stig som gick fram mellan Alderbäcken och Loberget. Sångsvanar fanns här och på en asp nedanför berget växte lunglaven. Stigen fortsatte väster om Brännberget upp till Tisjön och Östasjön som omges av den mäktiga Svarrviksmossen. Tranor och sångsvan framkallade vildmarksstämning och 30-talet gluttsnäppor värmdes i det kyliga och blöta vädret.

Efter en smaklig måltid i stugan åkte vi upp till Ingbo källor och vidare till Nordmyra som ligger utanför parken. Här finns ett fågeltom och slåtrade strandängar öster om Nordmyrasjön. Här noterades bl a häger, brun kärnhök, fiskgjuse och grågäss.

Avslutningsvis besökte vi det mäktiga utsiktstornet vid Skekarsbo. Högt ovan trädtopparna var synen över Färnebofjärden betagande. Om det var en havsörn

som satt i en trädtopp långt där ute får vi nog aldrig riktigt svar på.

Trots vädret var det ett trevligt och intressant äventyr. Det var vi; Lennart, Mikael, Amy, Kristin och Tom, eniga om.

Billingen 25/5

Mulen morgon, senare åska och hållande regn. Det började inte så bra på denna utflykt som vi hade gemensamt med Norberg och Hallsta. Men ack den som ger sig, snart värmdes oss solen från en klarblå himmel. Här finns ett mycket intressant och spännande eklandskap omgivet av betade strandängar invid Mälaren. En vackert blommande apel beundrades och stenknäckens skarpa "tick" hördes.

Bleckticka och korkmussling flörevisades på ek i en backe. Stort antal myrstackar fanns i lövskogen, uppbyggda på annat material än barr. Många intressanta florainslag fanns att studera i dungar och backar, såsom vårärt, tandrot, storrams och myskmadra. Framme vid fågeltornet fick vi se en havsörn ute över sjön och första bivråken seglade över oss.

Innan hemfärd besöktes Ladugårdssjön där bl a några svarttärnor och en storskarv bevitnades. En sista fika avnjöts i sällskap av några av Strömsholms mäktigaste ekar vid Österängen. Storramsens växte här rikligt.